

Arrest

nr. 37 093 van 18 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. TWAGIRAMUNGU en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 juli 2008 het Rijk binnen en diende op 19 juni 2009 een derde asielaanvraag in. Op 11 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U vroeg een eerste keer asiel aan op 22 juli 2008. U verklaarde in het kader van deze asielaanvraag de Somalische nationaliteit te bezitten en een etnische Bajuni te zijn. Op 17 december 2008 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In zijn arrest van 19 mei 2009 bevestigde de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep dat u instelde tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Op 28 mei 2009 vroeg u een tweede keer asiel aan. De Dienst Vreemdelingenzaken weigerde op 8 juni 2009 uw aanvraag in overweging te nemen bij gebrek aan nieuwe elementen.

Op 19 juni 2009 startte u voor de derde keer een asielprocedure op. U legde een geboorteakte voor en een schrijven van uw vriend Fasih Kombo Mbarouk met betrekking tot uw problemen in Somalië. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal legde u nog een schrijven voor van uw vriend Fasih Kombo Mubarak, alsook een document van Al Shabaab waarin staat dat u moet worden opgepakt. U hebt sinds het opstarten van uw eerste asielprocedure België niet verlaten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Als bewijs van uw afkomst legde u een geboortecertificaat voor dat uw afkomst en nationaliteit zou moeten aantonen. Aan dit document kan echter geen waarde gehecht worden gezien uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw afkomst (zie verder). Documenten kunnen slechts in overweging worden genomen ter ondersteuning van geloofwaardige en overtuigende verklaringen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat legale documenten in Somalië werden "geprivatiseerd" en een verhandelbaar product zijn geworden, waardoor niemand in staat is om documenten uit Somalië op hun echtheid te verifiëren en Somalische documenten dan ook in de huidige context geen bewijskracht hebben. Dat uw geboortecertificaat werd afgeleverd vóór de ineensval van het regime in 1991 doet hier niets van af. Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw afkomst in het kader van uw eerste asielaanvraag kan er rederlijkerwijze worden van uitgegaan dat u het door u voorgelegde geboortecertificaat op niet officiële wijze hebt verkregen louter om uw asielrelaas te ondersteunen. Hetzelfde kan gezegd worden van het document van Al Shabaab waarin staat dat u gezocht wordt en dient te worden gearresteerd.

U bleef niettegenstaande de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vasthouden aan uw bewering wel degelijk van Chula afkomstig te zijn en maakte de vergelijking met Antwerpen om uw bewering kracht bij te zetten. U verklaarde dat niettegenstaande het Frans de nationale taal is in België, de meerderheid van de Antwerpenaren geen Frans spreekt en dat sommige Antwerpenaren die hun hele leven in de stad gewoond hebben, niet alle plaatsen zullen kennen. Het is echter niet door vergelijkingen te maken met andere situaties dat uw onwetendheid met betrekking tot uw Somalische afkomst en nationaliteit kan worden verantwoord. Zoals aangehaald in de beslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag bleek uw kennis van het eiland Chula, waar u stelt quasi uw hele leven te hebben gewoond ontoereikend te zijn. Met name bleek uw geografische kennis van uw onmiddellijke leefomgeving quasi onbestaande, kon u niet zeggen of er andere etnische groeperingen dan de Bajuni op de eilanden wonen, en had u geen weet van confrontaties op de eilanden, noch van bezetting van de eilanden. Tijdens het gehoor in het kader van uw derde asielaanvraag werden u nog enkele bijkomende vragen gesteld over Chula. U viel opnieuw door de mand met betrekking tot uw bewering er bijna uw hele leven te hebben gewoond. Zo verklaarde u in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat er enkel koranscholen zijn op het eiland en geen andere scholen. Eveneens in strijd met de werkelijkheid stelde u dat het eiland Mdoa, dat te voet bereikbaar is van Chula bij eb, onbewoond is (zie informatie in administratief dossier). Deze twee eenvoudige vaststellingen maken duidelijk dat de informatie met betrekking tot Chula die u wel kon verschaffen (zoals de namen van enkele nederzettingen en madrassa's) ingestudeerd is.

De door u voorgelegde correspondentie met uw vriend Fasih Kombo Mubarak kan niet worden weerhouden als element ter ondersteuning van uw asielrelaas aangezien persoonlijke briefwisseling niet als objectief element kan worden beschouwd.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten. Er kan u evenmin subsidiaire bescherming worden toegekend. U maakte het zoals hoger aangetoond niet aannemelijk werkelijk afkomstig te zijn van het eiland Chula en de Somalische nationaliteit te bezitten. Bijgevolg toonde u dan ook niet aan dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan “dat de aangevochten beslissing niet in overeenstemming met de toepassing is van:

- Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen;
- Artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de administratieve beslissingen;
- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;”

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Wat betreft “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” dient de Raad vast te stellen dat verzoeker dit onderdeel van het middel geenszins uitwerkt, zelfs niet specificeert welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht, terwijl onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of het rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te herbeoordelen in onderhavig beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.2. Verzoekers derde asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden Somalische identiteit en afkomst en derhalve evenmin aan zijn asielmotieven. Verzoeker meent daarentegen: “Aan de Somalische nationaliteit van verzoeker kan onmogelijk getwijfeld worden aangezien verzoeker een Somalische geboorteakte voorlegt, bezit van Staat van Somalische burger heeft, Kibajuni en Swahili spreekt en bovendien zelf verklaarde van Somalische nationaliteit te zijn.” Als nieuwe elementen legde verzoeker een geboorteakte, een document van de Al Shabaab en twee brieven van een vriend neer.

3.3. Verzoeker voert aan *“Dat de argumentatie die werd opgebouwd uit verkeerde basisbeginselen aldus niet voor correct kan doorgaan en dat bijgevolg de motivatie van de commissaris-generaal niet voor juist en volledig kan worden aanzien; De nationaliteit van een persoon wordt niet bepaald aan de hand van min of meer geografische-demografische gegevens, dan wel uit het bezit van staat van een welbepaalde nationaliteit. Dat uit de verklaringen van verzoeker en zijn geboorteakte vaststaat dat hij weldegelijk bezit heeft van staat van Somalische nationaliteit. Uit de verklaringen van verzoeker op het Commissariaat-generaal en uit hetgeen hierboven opgesomd blijkt wel degelijk dat verzoeker van Somalische afkomst is en de Somalische nationaliteit bezit.”*

3.4. De CGVS heeft tijdens de behandeling van de opeenvolgende asielaanvragen terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij, verzoekers regio van herkomst en het dagelijkse leven aldaar en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn voorgehouden nationaliteit en afkomst aan te tonen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag was verzoeker geheel onwetend aangaande Somalië en zijn regio van herkomst, en kon elementaire gegevens zoals omliggende dorpen, de bevolkingssamenstelling en de clans in zijn regio niet toelichten. Zijn manifeste onwetendheid werd wederom bevestigd in het kader van zijn derde asielaanvraag, daar hij opnieuw foute verklaringen aflegde over eenvoudige gegevens uit zijn omgeving, met name de lokale scholen en de bewoning van het nabij gelegen eiland Mdoa. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid. Dat verzoeker *“slechts laag geschoold is”*, is geheel irrelevant nu uit zijn gehoren op het CGVS blijkt dat de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Immers verzoeker dient hoe dan ook kennis te hebben van de (zichtbare) dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. De loutere bewering *“Dat uit de verklaringen van verzoeker vaststaat dat hij weldegelijk zijn levenlang in Chula heeft gewoond en de Somalische nationaliteit bezit”* kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden. Verzoekers voorgehouden identiteit en afkomst zijn ongeloofwaardig en kunnen zijn asielmotieven evenmin overtuigen.

3.5. De neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden afkomst en asielmotieven niet vitiëren. Uit algemene informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat *“Legale documenten werden in Somalië geprivatiseerd en [zijn] een verhandelbaar product”* en *“dat Somalische documenten overal gemakkelijk verkrijgbaar zijn, waardoor er dan ook weinig of geen waarde kan worden aan gehecht”* wat de bewijswaarde van de neergelegde stukken fundamenteel hypothekeert. Bovendien om enige bewijswaarde te hebben dienen de neergelegde documenten ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu, gelet op wat voorafgaat, geenszins het geval. Aan de neergelegde geboorteakte kan dan ook geen geloof worden gehecht, noch aan het document van de Al Shabaab, dat overigens niet vergezeld is van een eensluidend verklaarde vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van dit stuk. Wat de brieven van een vriend betreft dient te worden vastgesteld dat dergelijke privé-correspondentie, bezwaarlijk als een objectief bewijs kan worden beschouwd. Verzoekers derde asielaanvraag op basis van subjectieve brieven en stukken waarvan noch de oorsprong, noch de authenticiteit minimaal kan vastgesteld worden, komt voor als oneigenlijk gebruik van de asielpprocedure.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Volgens verzoeker *“kan ook niet ontkend worden dat verzoeker, ingeval van een eventuele terugkeer naar Somalië, een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.”* en *“Gezif[e]n de oorlog in Somalië mag verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus”* (sic).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus dient derhalve te worden vastgesteld dat noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de

toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat betreft artikel 48/4, §2, c) en verzoekers opmerking “*Dat toestand in Somalië zeer onzeker is*” wenst de Raad te benadrukken dat verzoekers voorgehouden Somalische afkomst niet kan overtuigen en hij derhalve niet aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. In tegendeel verzoekers voorgehouden nationaliteit komt bedrieglijk voor. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK